

XVIII. Oratio ¹ AD AMICI REQSIVERINT

.1. **C**UM IAM SUSCEPTI OPERIS OPTATO FI
ne gaudere meq; duodeci uoluminibus iactatū q̄aus
portus exciperet ubi & si non laudatus: certe liberat
aduenerat. Amicorū me suauē collegiū insalū rur
sus cogitationis expressit. Postulans ut aliqua quē tā
in libris sacris quā in secularibus abstrusa compere
ram de animae substantia uel de ei uirtutibus aperire.
Cui danū ē tā ingentū rerū secreta rescare addens
nimis ineptū eē si cā p quā plura cognoscimus
quasi anobis alienā ignorare paciamur dū ad omā
sit uale nosse quā sapimus. Nulla enī peregrina
res est de sensu p̄po loq̄. Quando sibi natura int̄
rogata respondit. Nec longe tendit ut se inueniat
re p̄ualeat. Nobiscum semp ē ipsa quā querim
ad ē. tractat. loquit̄. & si fas ē inter ista nescit. P̄inde
nota eē debet quae sibi p̄sto ē. quia tunc magis
ante se ponit. cū subtilius de ipsa tractatur.

Bayer. Staatsbibliothek München
(Hauptstelle)
COD: *Lat. 14728*
fol./S.: *1v*

quā interrogationis ur̄ae terciū locū
tenere memoramini.

DE QUALITATE ANIMALI.

V. **Q**ualitatē itaq; substantiae huius aucto
res ignea mēse dixer̄ propterea qđ mobili
semp ardore uegetet̄. & iuncta corpori suo
membra calore uiuificet̄. Deniq; qđ cunc
ta celestia flammeo refer̄ uigore consta
re. non isto fumeo. consumptibili & tempo
rali. sed extranquillo nutiore atq; immor
tali. Hoc neq; minuit̄ neq; crescit. sed in
suscepte originis dignitate iugit̄ perse
uerat. Quod ideo finiri nequit. quia
nulla ut corpus aliquod elementorum
diuersitate contrahi est. Unū enī atq;
simplex habere nescit aduersū. Et ideo
semp manet̄. quō inessentia sua non
habet̄ lītē. sic immortalia cuncta creata

Bayer S. 1978

COPI:

lat. 14728

fol./S.

13 v